

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
Η ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντες

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20.000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ

ΕΠΙ ΤΗ ΠΡΩΤῃ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Η ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΕΛΠΙΣ

Παρήλθον ἐννενήκοντα ὁλόκληρα ἔτη ἀφ' ὅτου μία ἐνεὰ ἡρωϊκή, θραύσασα ζυγόν, τοῦ ὁποίου τὸ βάρος ἐν δυνάμεθα οὔτε νὰ φαντασθῶμεν σήμερον, ἡλευθέρωσε τὴν μικρὰν ταύτην γωνίαν. Ἐκτοτε ὁ γλυκύτερος πόθος πασῶν τῶν διαδόχων γενεῶν ὑπῆρξεν ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἀρξαμένου ἔργου, χάριν δε ταύτης πᾶσαν θυσίαν ἐφάνη πρόθυμος νὰ ὑποστῇ ὁ ἐλεύθερος ἑλληνικὸς λαός, πᾶν μαρτύριον νὰ δοκιμάσῃ. Οὐδέποτε τὸ στόμα του εἶπε «φθάνει», ὅτε τῷ ἐζητεῖτο τὸ χρῆμα του, οὐδέποτε ἡ ψυχὴ του ἐδίστασεν, ὅτε τῷ ἐζητήθη τῷ αἵματι του. Οὐδέποτε οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν προτίμησε τὴν ἰδικήν του εὐημερίαν, ἣν μὲ τὰ γλυκύτερα χρώματα τῷ ἐζωγράφιζον ὑστερόβουλοι ξένοι, ἀπὸ κάθε κίνδυνον πρὸς ἀπολύτρωσιν τῶν ἀδελφῶν του.

Πῶς τοιοῦτοι πόθοι καὶ τοσαῦται θυσίαι συνεπήγαγον τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα σήμερον βλέπομεν δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἐννοηθῇ. Οἱ πόθοι ἐξητιμίζοντο εἰς ἔργα ἀσκοπα καὶ αἱ θυσίαι ἠκολούθουν τοὺς πόθους. Μέγας καὶ δεινὸς πολέμιος ἐξεμῆδένιζε τὰ ἔργα τῶν γενεῶν, αἵτινες ἀπῆλθον ἐκ τοῦ κόσμου μὲ τὸ παράπονον ὅτι δὲν ἐστάθησαν ἱκαναὶ νὰ ἐπιτύχουν ὅ,τι τόσον ἐπόθησαν.

Ὁ δεινὸς οὗτος πολέμιος, ὅστις ἐδέσποσε καὶ ἐκυρίαρχησεν ἡμῶν καθ' ὅλην τὴν μακρὰν περίοδον, ἣν νεκρολογούμεν σήμερον, εἶθε νὰ μὴ ἴδῃ καὶ αὐτὸς ἄλλην ἡμέραν ζωῆς εἶθε ὑπὸ τὰ ἐρείπια, ἀτινα ἐσώρευσεν ἐν ταῖς χώραις ἡμῶν ν' ἀφῆκεν ὀριστικῶς τὴν τελευταίαν πνοήν.

Ἐπικατάρατος νὰ εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις θὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ἐθνικὴν ἀχαριστίαν τὸ κήρυγμα ἡμῶν. Ναί. Ἡ πρὸς τοὺς ξένους ἐλπίς ἐξηνέμισε τοὺς πόθους τοὺς ἱερωτάτους καὶ ἐξεμῆδένισε τὰς θυσίας τὰς εὐγενεστάτας. Αὕτη ὑπῆρξεν ὁ μέγας καὶ δεινὸς πολέμιος, ὅστις ὑπόλως παρεμβάινων ἐξετροχίαζεν ἡμᾶς ἐκ τῆς εὐθείας, παρεκώλυε τὴν πορείαν, ἐνάρκου τὴν αὐτοπεποίθησιν, ὑπενόμεινε τὴν ἐθνικὴν μας ὑπόστασιν. Ἡ πρὸς τοὺς ξένους ἐλπίς, θραύσασα τὸ πηδάλιον ἡμῶν, μᾶς ἀφῆκε πάντοτε ἐκτεθειμένους εἰς ὅλους τοὺς ἐναντίους ἀνέμους. Στερήσασα ἡμᾶς τοῦ ἐθνικοῦ αὐτεξουσίου κατέστησε προβληματικὴν καὶ αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν. Ὀλίγον ἀκόμη, καὶ παρουσιαζομένη ὡς ἡ Πρόνοια ἡ ὑπερτάτη, ἐξεθρόνιζε καὶ αὐτὴν τὴν πρὸς τὴν θεῖαν ἀντίληψιν ἐλπίδα ἡμῶν καὶ πεποίθησιν.

Ἀπειρία συμφορῶν καὶ μελέτη τῶν αἰτίων αὐτῶν καταδεικνύουσι τέλος εἰς πάντας ὅτι ἐγεγόμεθα θύματα οἰκτρᾶς πλάνης. Εὐλογημένοι ἄς εἶναι αἱ συμφοραί, ἂν ἐπεισαν ἡμᾶς ὅτι μόνοι μαρτυρήσαντες, μόνοι σωθέντες, μόνοι ἐλευθερωθέντες, μόνοι πάλιν θὰ χωρήσωμεν πρὸς τὴν τιμὴν καὶ τὴν νίκην, ἀφ' ὧν ἀδόξως παρεπλάνησε τρεῖς γενεάς ἡ πρὸς τοὺς ξένους ἐλπίς.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων.

Μάρκου (1, 1-8).

Κείμενον.

1 Ἀρχὴ τοῦ 2 Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὡς γέγραπται 3 ἐν τοῖς Προφήταις, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν 4 Ἀγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου· φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ, 5 ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύσσων 6 βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος 7 τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων 8 ἀκρίδας καὶ μέλι 9 ἄγριον. καὶ ἐκήρυσσε λέγων· ἔρχεται 10 ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἀγίῳ.

Σημειώσεις.

1) Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου . . . ὡς γέγραπται . . . = Τὸ Εὐαγγέλιον περὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἄρχεται συμφώνως τοῖς γεγραμμένοις ὑπὸ τῶν προφητῶν ἀπ' Ἐκείνου, ὅστις ἀπεστάλη ἄγγελος πρὸ προσώπου Κυρίου, ἵνα προετοιμάσῃ τὴν εἰσόδον τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν κόσμον. 2) Εὐαγγελίου = ἀγαθῆς καὶ εὐχαρίστου ἀγγελίας τῆς εἰς τὸν κόσμον ἐλεύσεως τοῦ Σωτῆρος. 3) Ἐν τοῖς προφήταις = Μαλακία, 3, 1-4) Ἀγγελόν μου = τὸν μηνυτὴν, τὸν ἀπεσταλμένον, τὸν Πρόδρομον. 5) Ἐγένετο Ἰωάννης = ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου, βαπτίζων καὶ κηρύσσων. 6) Βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν = βάπτισμα δι' οὗ διὰ τῆς μετανοίας μεταμελόμενος ὁ βαπτιζόμενος διὰ τὰς παρελθούσας ἁμαρτίας αὐτοῦ ἀπεφάσκει νὰ παύσῃ ἁμαρτανῶν. 7) Τρίχας καμήλου = ἔνδυμα ἐκ τριχῶν καμήλου κατεσκευασμένον. 8) Ἀκρίδας = τὸ γνωστὸν ἔντομον, τὴν ἀκοῖδα ἣν καὶ σήμερον ἐτι ἔχουσιν τροφὴν οἱ πενήτεροι ἐν Ἀραβίᾳ. 9) Μέλι ἄγριον = τὸ πρὸ μελισσῶν οὐχ ἐν κυψέλαις, ἀλλ' ἐν σχισμαῖς πετρῶν καὶ δένδρων ἐναποτιθέμενον. 10) Ὁ ἰσχυρότερός μου κλπ. = τὸ περιεχόμενον τοῦ κηρύγματος τοῦ Ἰωάννου, τὸ προετοιμάζον τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Η ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙΑ

Ἐκ τῆς πρὸς Τιμόθεον Β'. ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου Α'. 5-8

Ἡ ἀναγινωσκόμενη περικοπὴ ἀποτελεῖ ἐν μικρὸν ἀποσπασμα ἐκ τῆς δευτέρας πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῆς τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Ὁ ἀπὸστολος δὲ Τιμόθεος εἰς πολλὰ μέρη τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ τῆς πρώτης ὀνομάζεται τέκνον καὶ τοῦτο διότι οὗτος συνεργῶν ὦν καὶ βοηθὸς τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἐν τῷ κηρύγματι τοῦ Εὐαγγελίου τὴν ἀφοσίωσιν καὶ ἀγάπην ἀπέδειξε πρὸς αὐτόν, ὅσην σπανίως ἐδείξε τέκνον πρὸς ἴδιον κατὰ σάρκα πατέρα. Αἱ ἡθικαὶ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ Α. Παπακωνσταντίνου

καὶ αἱ κατὰ κόσμον σχέσεις τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Τιμοθέου κατὰ τὸ διάστημα τῆς συνεργασίας αὐτῶν ἠδύνατο, ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς λαμπρότατον παράδειγμα μιμήσεως διὰ πᾶν τέκνον, ἐπιθυμοῦν, ἵνα περὶ τὴν κανονίαν τὴν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ συμπεριφορὰν τοῦ. Τὴν τοιαύτην, τοῦ ἀκριβῶς διαθέσειν ἐκτιμῶν ὁ ἀπόστολος ἀνέδειξεν αὐτὸν ἐπισκοπὸν Ἐφέσου καὶ πρὸς τὴν θέσιν τοῦ ταύτην, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ἤθελεν εἰς πολλοὺς χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγός, ἀποβλέπων, συνιστᾷ αὐτῷ ἵνα εἴναι ἑτοιμός πρὸς πᾶσαν δυσκολίαν τοῦ παρόντος βίου καὶ δοκιμασίαν, περὶ ἧς πολλάκις ἐλάλησε τὸ ἀψευδές τοῦ Σωτῆρος στόμα, εἰπόντος πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ θλίψιν ἔξουσιν. Ἡ δειλία εἶναι τι ξένον πρὸς τὸν στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ, ὅστις χρεωστῆται, ἵνα μετὰ γενναϊότητος καὶ καρτερίας ὑποφέρῃ τὰ δυστυχήματα καὶ τὰς συμφοράς, ὅποιανδήποτε στιγμήν καὶ ἂν ἤθελον ἐπέλθῃ· ἀνδρείαι λοιπὸν καὶ θάρρος πρέπει νὰ τίθενται ὡς βάσις τοῦ ἔργου τοῦ κήρυκος τῶν εὐαγγελικῶν ἀληθειῶν, ἐκείνου, ὁ ὁποῖος τὴν ἀγιοτέραν τῶν ὑπηρεσιῶν θέλει νὰ φέρῃ εἰς αἴσιον τέλος. Ἀλλὰ τὰς ἀρετὰς ταύτας πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ πᾶς χριστιανός, ὁ ὁποῖος ποθεῖ τὴν ἀληθινὴν εὐτυχίαν τοῦ τε παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος βίου. Καὶ πράγματι· τί ὠφελοῦν τὰ πλούτη μόνᾳ καὶ αἱ ἀναπαύσεις, ὅταν καθ' ἑκάστην στιγμήν ἐνοχλεῖ τὸν ἄνθρωπον ἡ φοβερὰ ἰδέα τοῦ θανάτου, χωρὶς νὰ δύναται οὗτος νὰ ἀντλήσῃ ἀπὸ κανέν μέρους παρηγορίαν; δὲν εἶναι ὡς νὰ μὴ ὑπάρχῃ οὗτος, ὅσονδήποτε εὐτυχὴς καὶ ἂν θεωρῆται ὑπὸ τῶν ἄλλων; Καὶ ὡς παράδειγμα περὶ τούτου δύναται νὰ χρησιμεύσῃ αὐτὸς ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ εἰς ὅλον τοῦ τὸν ἀποστολικὸν βίον ὑπέφερε φοβεράς βασάνους καὶ καταδιώξεις διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ὕστερα μετὰ μεγάλην ἀταραξίαν ἔγραψε πρὸς τὸν μαθητὴν τοῦ Τιμοθέου περὶ τοῦ τέλους τῆς ζωῆς του, περὶ τῶν τελευταίων ἡμερῶν του· προαισθανόμενος τὴν προσέγγισιν τοῦ θανάτου, διόλου δὲν ἐφοβεῖτο αὐτήν, οὐδ' ἐβλεπεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἀδικηθέντας, στενάζοντας διὰ τὰ παθήματα τῶν καὶ ζητούντας ἱκανοποίησιν· τὸν ἀντιτίον μάλιστα μετὰ τοὺς διανοητικούς του ὀφθαλμοὺς ἔβλεπε γύρω του μυριάδας ψυχῶν, αἱ ὁποῖαι εὐεργετηθεῖσαι ποικιλοτρόπως ὑπ' αὐτοῦ συνήνωνον τὰς δεήσεις τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς τὸν Ὑψίστον. Καὶ ὅπως εἰς φιλόστοργος πατὴρ δὲν ἀφίνει, ἵνα περάσωσιν αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ του χωρὶς νὰ δώσῃ πρὸς τὰ τέκνα του τὰς παραγγέλιας ἐκείνας, τὰς ὁποίας θεωρεῖ πολυτιμωτέρας, τοιοῦτοτρόπως καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος εὐρισκόμενος ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ τοῦ βίου του, ἡ ὁποία εἶναι πολὺ συγκινητικὴ διὰ τὸ μαρτυρικὸν τέλος, τὸ ὁποῖον περιμένει αὐτὸν καθὼς ἀπόστολος, δὲν παραλείπει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος τούτου πρὸς προσφιλέστατον αὐτοῦ τέκνον, τὸν Τιμοθέον, καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς ὅλους τοὺς εἰς Χριστὸν πιστεύοντας, τῶν ὁποίων εἶναι ἀδελφός κατὰ πνεῦμα. Ἀλλ' ἡ ἰδέα, ὅτι θὰ μείνουν οὗτοι ὀρφανοὶ κινεῖ αὐτὸν καὶ εἰς παρηγορίαν αὐτῶν καὶ διὰ τοῦτο οὗτος προτρέπει αὐτοὺς παρηγορῶν, ἵνα μὴ λυπῶνται περὶ τοῦ θανάτου του. Ἐπειδὴ αὐτὸς ἔχων νὰ παλαίσῃ πρὸς τὴν ἀσέβειαν, πρὸς τὴν μοχθηρίαν, πρὸς τὴν περιφρόνησιν, πρὸς τὴν ἀπίστευτον τῶν κακῶν ἔχθραν καὶ καταδιώξιν, ὅχι μόνον ἐνίκησε καὶ ἐθιμάκθυσεν ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ κατώρθωσεν ἵνα κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἐπὶ γῆς βίου του τελειώσῃ τὸν δρόμον, ὁ ὁποῖος φέρει πρὸς τὴν αἰωνιότητα, καὶ ἤδη αὐτὸς εὐρισκόμενος εἰς τὰ πρόθυρα αὐτῆς νὰ ἀπενίξῃ μετὰ πίστεως καὶ πεποιθήσεως πρὸς τὸν Διτριτὴν αὐτοῦ, ὅστις διὰ τοῦ θανάτου εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὴν ἀληθινὴν ζωὴν.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Η ΔΕΣΠΩ

Ἄγος βαρὺς ἀκούεται, πολλὰ τουφέκια πέφτουν.
Μῆνα σὲ γάμο ρίχνονται μῆνα σὲ χαροκόπι;
Οὐδὲ σὲ γάμο ρίχνονται οὐδὲ σὲ χαροκόπι.
Ἡ Δέσπω κάνει πόλεμον μὲ νύφαις καὶ μ' ἀγγόνια.
Ἀρβανιτιά τὴν πλάκωσε στοῦ Δημουλιά τὸν πύργο.
— Γιώργενα ῥίξε τ' ἄρματα· δὲν εἶν' ἐδῶ τὸ Σούλι,
Ἐδῶσαι σκλάβοι τοῦ πασᾶ, σκλάβοι τῶν Ἀρβανιτῶν.
— Τὸ Σούλι κι' ἂν προσκύνῃς, κι' ἂν τούρκεψεν ἡ Κιάφα;
Ἡ Δέσπ' ἀφέντες Διάπιδες δὲν ἔκαμε, δὲν κάνει.
Δαυλὶ σὸ γέρι ἄρπαξε, κόραις καὶ νύφαις κράζει·
— Σκλάβες Τουρκῶν μὴ ζήσωμε· παιδιὰ μ' ἀγκαλιασθῆτε.
Χίλια φουσέκια 'ταν ἐκεῖ κι' αὐτὴ φωτιά τοὺς βάνει.
Καὶ τὰ φουσέκι' ἀνάφανε κι' ὅλαις φωτιά γινῆκαν.

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Η ΠΡΩΤΗ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ἡ πρώτη Ἰανουαρίου ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἰουλίου μ. αἰῶν (α'. αἰὼν μ. Χ.) ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ πρώτη τοῦ ἐν Ῥώμῃ καὶ ἦτο ἡμέρα ἀφιερωμένη εἰς τὸν Θεὸν πάσης γῆς Ἰανόν, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου ὁ πρῶτος μῆν, ἀπὸ ἡρχίσε τὸ ἔτος, ὠνομάσθη Ἰανουάριος. Ἡ ἡμέρα αὕτη ἡμέρα κρασιῶν, ἀκολασίῶν, τυχρῶν παιγνίων καὶ πρὸς γύρεων εἰδωλολατρικῶν, ὡς ἐκ τούτου οἱ πατέρες τῆς κλησίας συνίσταν ζωνότατα εἰς τοὺς Χριστιανοὺς ἀπὸ τῶν διασκεδάσεων ἐκείνων, Σύνοδοι δὲ μάλιστα ἐν τῇ Δύσει ὥρισαν νηστείαν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ὡς ἡμέρα πρώτης τοῦ ἔτους διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἐπίσημον πολιτείαν τῶν Χριστιανικῶν κρατῶν ἐθεωρῶν ἐν Γερμανίᾳ μὲν ἡ ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων, ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ ἡ ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἐν Ὀλλανδίᾳ, Πάσχα, ἐν Βενετίᾳ ἡ πρώτη Μαρτίου. Ἐν Βυζαντίῳ δὲ τῇ Ῥωσίᾳ ὡς πρώτη τοῦ ἔτους ἐθεωρεῖτο ἡ πρώτη πεμβδρίου, ἧτις σήμερον ἔτι διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν ἱερεῖται ὡς ἀρχὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους (ἀρχὴ τοῦ Ἰ. κτιῶνος, ἦτοι τοῦ νέου ἔτους).

Παρ' ὅλα ταῦτα ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἔκτου ἔτους ἤρ' ν' ἀναγνωρίζηται ἡ πρώτη τοῦ ἔτους καὶ ἀπὸ τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος καθιερώθη γενικῶς.

Ἡ παρ' ἡμῶν κρατούσα συνήθεια τῆς κατὰ τὴν ἡμέρα ταύτην ἀνταλλαγῆς ἐπισκέψεων καὶ δώρων εἶναι συνήθεια Ῥωμαϊκὴ. Τὰ ἀνταλασσόμενα δῶρα ἦσαν κατ' ἀρχὰς φύρε δάφνης, βραδύτερον τρόφιμα καὶ κατόπιν ἀντικείμενα τέχνης. Ἐπειδὴ δὲ βαθμυδὸν καθίσταντο ταῦτα λίαν πολυτελεῖς, πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐξάνισταντο κατὰ τῆς τοιαύτης ἀσκόπου σπατάλης χρήματος, ὅπερ ἠδύνατο νὰ ἐξοδευτο σκαμπώτερον εἰς ἐπούλῳσιν κοινωνικῶν πληγῶν, καὶ τοῦτο δριμύτατα ἐξεφράζοντο κατὰ τῶν δώρων τούτων ἀποκαλοῦντες ταῦτα ἀδῶρα διαβολικά.

Ἡ λαϊκὴ παράδοσις ὡς φορέα τῶν δώρων τούτων θεωρεῖται ὡς ἡ Βασιλεία, τὸν ὄντως μέγαν ἐπίσκοπον Καισαρείας, διότι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν συμπίπτει ἡ μνήμη τοῦ ὁ ὁμοῦ ματὸς του καὶ διὰ τὸ φιλόδωρον τοῦ περιφήμου ἐκείνου τῶν τῶν. Ἐν τῇ Δύσει ὡς φορέα τῶν δώρων, ἄτινα ἐκεῖ διαμονταὶ τὰ Χριστοῦγεννα, θεωρεῖται πολλὰ τοῦ ὁ ἁγίου Νικολάου ἡ ὁ ἄγγελος Ροῦπρεχτ.

Τὴν πρώτην Ἰανουαρίου εορτάζει ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν εορτὴν τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου, καθ' ἣν οὗτος, ἐν ἡλικίᾳ ἡμερῶν κατὰ τὸ ἔθος τῶν Ἑβραίων, ἔλαβε τὸ ὄνομα Ἰησοῦς.

Καὶ τρίτην δὲ εορτὴν εορτάζομεν τὴν αὐτὴν ἡμέραν,

Παρὰ τὸν Κνακίωνα¹, ἐν χώρῳ ὁμαλῷ ἐν μέσῳ πεδίου, ὅπου ἡ σμαραγδίνη θάλλει ἀμπελὸς καὶ ἀργυρανθὴς πορτοκαλλέα, τῶν Σπαρτιατῶν ὁ δῆμος ὁ μέγας ἔχει συγκληθῇ· ἡ Θουράτις ἐν τῇ ἰωνικῇ Κυνουσίᾳ, θύρα ἀνοικτὴ εἰς τοὺς Ἀργεῖους διὰ τῶν δυτικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Πάρωνος ἵνα εἰσβάλλωσιν εἰς τὴν Λακωνικὴν, πρέπει νὰ κυριευθῇ. Ὁμιλοῦσιν ὀλίγα οἱ Βασιλεῖς, οἱ Γέροντες, οἱ Ἐφοροὶ καὶ ὁ δῆμος ἀναβοᾷ δεχόμενος τὸν πόλεμον πρὸς κατὰκτησιν ταύτης τῆς γῆς.

ΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΙΣ ΘΥΡΕΑΝ

Διὰ τῶν χθαμαλῶν λόφων τῆς ἀνατολικῆς Ἀρκαδίας, παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Τάνου τὰς πολυκαμπεῖς, ὑπὸ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Πάρωνος τὰς δυσμικὰς, διὰ κέδρου καὶ σφενδάμνου κεκαλυμμένας καὶ ἐλάτης εὐθαλοῦς, στρατιὰ πορεύεται πυκνή. Εἰς τάξεις, εἰς λόχους, εἰς πεντηκοστῆς, εἰς ἐνωμοτίας ἀθόρυβος, πειθαρχικὴ βαδίζει εἰς κινήσεις ἐξελισσομένη ἀρμονικὰς ὡς τελείου χοροῦ ἄσμα καὶ ὄρχησις, ἀσφαλὴς, ἡρεμαῖα. Ἀντηχοῦσιν αἱ περικλείουσαι τὰς μικρὰς κοιλάδας πλευραὶ τῶν θαμνοσκεπῶν λόφων ἐκ τοῦ δούπου τῶν βαρέων τοῦ ὀπλίτου βηματῶν, ἐκ τῆς κλαγγῆς τῶν δοράτων καὶ τοῦ ξίφους βροντούντων ἐπὶ τῶν θωράκων καὶ τῶν κνημίδων τῶν σιδηρῶν, ἐκ τοῦ ὀξέος τῶν ἐμβατηρίων αὐλήματος.

Ἡ νύξ ἐπὶ ἦλθεν. Πλησίον κρήνης, τὰργυρὰ νερὰ ἀέναν ὑπὸ τὴν ρίζαν ἄλσους πρίνων προχεοῦσης, κατακλίνονται καὶ δεῖπνον λαμβάνουσιν ὑγιεινὸν καὶ λιτόν. Ἡ στρατιὰ κοιμάται· σκοποὶ πυκνοὶ περιζωννύουσιν αὐτήν, πυρὰ πυκνὰ καίοντες καὶ γρηγοροῦντες. Ἡ αὐγὴ ἀνατέλλει ὕστερον ῥόδων πέταλα σκορπίζουσα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς, καὶ ὁ στρατὸς προβαίνει. Διὰ στενῆς παρόδου φέρονται πρὸς ἀνατολὰς. Ἐμπρὸς αὐτῶν ἰδοὺ μετ' ὀλίγον προφαίνεται ἀπέραντος ἡ θάλασσα, δίσκος ἀργυροῦς στιλπνὸς ὑποκύανος ἀντανάκλων τοῦ ἡλίου τὸ θαμβῶνον φῶς, πλοῖα δὲ γοργὰ διαπλέουσιν αὐτήν μετὰ λευκὰ ἢ ἐρυθρὰ αὐτῶν ἰστία. Ἐν τῇ γῇ δεξιὰ λόφοι ὁμαλῶς ἐπικλινεῖς ὑπὸ πύκνων καὶ ἐρείκης καλυπτόμενοι καὶ κομάρου μέχρι τῆς ἀκτῆς, ἐφ' ἧς πολυτάραχον θραύεται τὸ κύμα τοῦ ἀργολικοῦ ὑπὸ τὰ τείχη τῶν Βρασιῶν² ὑπὸ τοῦ σφοδροῦ ἐλαυνόμενα Εὐρώ. Ἀριστερὰ ὀπισθεν πρασίνων λόφων βουνὸς ὑψοῦται γυμνός, ὅριον τῆς Ἀργείας γῆς καὶ τῆς Θουράτιδος ὑπὸ κατακλυσμῷ περιλούμενος ἀργυροειδὴν ἀτμίδων, καὶ εἰς βάθος ἐκεῖ πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τὴν σκιάν καλυπτόμενος τῆς αὐγῆς, ὑψὼν τὰς σιδηρὰς, τὰς ἀπορρώγας πλευράς του, μελανόφαιος ὑψοῦται τοῦ Παλαμυδαίου ὁ βουνός.

Ἡ πνοὴ τῆς αὐρᾶς τῆς ἐωθινῆς ἀνεμίζει τοῦ κράνους τὰς λοφίαις καὶ τὰς βαθεῖας κόμας καὶ τοῦ βραχέος ἐρυθροῦ χιτῶνος τὰς πτυχάς, ἀστράπτουσι δ' εἰς τοῦ ἀντικρὺ ἀνατέλλοντος ἡλίου τὰς χρυσαυγεῖς ἀκτῖνας, ὡς ἀργυροῦς ἀπέραντος φλεγόμενος πόντος, αἱ στιλπναὶ σιδηραὶ περικεφαλαῖαι καὶ αἱ λόγχαι καὶ οἱ θώρακες καὶ ὑπὸ τῶν εἰλώτων φερόμεναι αἱ ἀσπίδες τῶν δεσποτῶν αὐτῶν.

Κατέρχονται ἔπειτα γοργοὶ ὑπὸ τὰ τείχη πορευόμενοι τῆς περιμαχῆτος πόλεως Θουράς³ καὶ μετὰ μικρὸν εἰς βαθύαν φάλαγγα παρατεταγμένοι ἵστανται οὐχὶ μακρὰν τῆς ὄχθης τοῦ Τάνου τῆς δεξιᾶς.

ΑΝΤΙΠΑΛΟΙ

Ἀντικρὺ ἐπὶ τῆς κλιτύος τοῦ γυμνοῦ στρογγύλου βουνοῦ

¹ Ποταμὸς τῆς Σπάρτης. Παρὰ τὰς ὄχθας αὐτοῦ συνήρχετο ὁ τῶν Σπαρτιατῶν δῆμος.

² Βρασιῶν ἵσως ὅπου σήμερον τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου ὁ ὄρος.

³ Ἡ πόλις Θουρά ἐκεῖ ἵσως, ὅπου σήμερον τὸ παρὰ τὸ χωρίον Ἀγίος Ἰωάννης Ἑλληνικόν.

ἄλλη πυκνή φάλαγγ ἀνδρῶν Ἑλλήνων καὶ αὕτη εἶναι παρα-
τεταγμένη. Σώματα εὐγενῆ καὶ ἀκμαῖα ἐκ τῆς παλαιστρας
καὶ τῆς ἄλλης ἐλευθερίου ἀγωγῆς περιβάλλουσιν οἱ χαλκοὶ
μετ' ἀργυρῶν τορευμάτων θώρακες καὶ αἱ μεγάλαι καλύ-
πτουσι στρογγύλαι ἀργολικαὶ ἀσπίδες καὶ τὰ σιδηρᾶ κράνη
καὶ ὁ ἄλλος κόσμος περιζωννύει ὁ πολεμικός.

Εἶναι Ἀργεῖοι. Ποθοῦσι τὸ πελώριον κύμα τῆς Σπάρ-
της νὰ μὴ ἀπλωθῇ ἐπὶ τῆς Θυρεάτιδος, διότι ἤθελεν ἴσως
καταποντίσῃ καὶ αὐτὴν τὴν Ἀργολίδα. Καὶ ὑπελάμβανον
προέλασιν τῶν Λακεδαιμονίων. Αὐτοὶ Ἀργεῖοι, δηλαδή Ἀ-
χαιοί, τῆς Τροίας πορθηταί, καὶ κατακτιηταί Δωριεῖς ἄμα,
οἱ πρὸ ἐτῶν ἑκατὸν εἴκοσιν ὑπὸ τὸν βασιλέα αὐτῶν τὸν
μεγαλουργόν Φεῖδωνα τοῦ Σπαρτιάτας περὶ Ὑσιᾶς κατα-
τροπώσαντες, φρόνημα ἔχοντες μέγα, πολεμισταὶ οὐδενὸς
ὕστεροι, τῆς ἀργολικῆς ἀσπίδος οἱ ἐφευρέται καὶ ἀριστοὶ
διαχειρισταί, ἤλθον ν' ἀπωθήσωσι τοὺς πολεμίους καὶ διώ-
ξωσι μέχρι τῶν ὀρίων τῆς γῆς αὐτῶν.

Ἄρης αἰμοχαρὴς εἰς ἀγῶνα ἐμφύλιον ἀφανισμοῦ ἄγει τὴν
ταλαίπωρον νεότητά τὴν ἐλληνικήν. Οἱ ἱερεῖς τῶν Ἀργείων
καλοῦσιν ἄρωγόν τὴν τελείαν Ἥραν, οἱ τῶν Λακεδαιμονίων
τὸν Ἀμυκλαῖον Ἀπόλλωνα· τὰ ἱερὰ καλὰ νίκην προλέ-
γουσιν οἱ θεοί. Θυσιάζουσιν οἱ Ἀργεῖοι εἰς τοὺς ἥρωας αὐ-
τῶν, οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰς τὰς Μούσας, ἵνα μὲ ἀρμονίαν ἐν
τάξει καὶ τῶν Μουσῶν ἀξίως ἀγωνισθῶσιν. Οἱ αὐλοὶ μέλ-
πουσι τὸ καστόρειον μέλος. Ἀμφοτέρωθεν ψάλλεται ὁ ἐλλη-
νικός παιάν. Τὰ σήματα αἶρονται. Ὡ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε.

Θεοὶ πατρώοι, ἴλεοι προσβλέψατε.

Ἄλλ' ὅμως ἄνδρες δύο πρεσβῦται, λευκὸν φοροῦντες πο-
δήρη χιτῶνα καὶ λευκὸν ἱμάτιον, ὥχροι ὀλίγον τὴν σεμνὴν
ὄψιν, βαθὺν τὸν λευκὸν τρέφοντες πώγωνα, διὰ ταινίας δεδε-
μένοι τὴν χιονέαν κόμην, μακρὸν ἔχοντες εἰς τὴν χεῖρα σκῆ-
πτρον, βραδεῖς σπεύδουσι πρὸς τὸ μεταίχμιον. Φιλανθρώπων
εἶναι κηρυγμάτων ἄγγελοι. Δὲν θὰ πορφυρωθῶσιν ὑπὸ τοῦ
αἵματος τόσων Ἑλλήνων τοῦ Τάνου αἱ δίνει αἱ ἀργυραὶ,
δὲν θὰ σπαραχθῶσιν ὑπὸ δοράτων καὶ ξιφῶν ἐλληνικῶν τὰ
στέρνα καὶ τὰ κράνια πάντων τῶν ἐκεῖ μετὰ μηχανομένης
ὀρμῆς προβαίνοντων Ἑλλήνων. Ὁ μειλίχιος Ζεὺς δρόσον
ἔρριψε καὶ ἐσβέσθη εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἡ πυρίνη δίψα
τοῦ αἵματος. Τὸ ἐπὶ τῆς Θυρεάτιδος κράτος τριακόσιοι ἐπί-
λεκτοὶ ἐκατέρωθεν ἄνδρες θὰ κρίνωσιν. Οἱ λοιποὶ στρατιῶ-
ται ἄθυμοι, βραδεῖς, τὰς ἀσπίδας ἐπὶ τῶν ὤμων ἐρριμμέναις
ἔχοντες εἰς τὰ ἐαυτῶν ὄρια ἐπαναχωροῦσιν.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

— Πιστεύω ἀκραδάντως δι' ἡ Ἑλλὰς ἔχει πρὸ αὐτῆς
θαυμάσιον μέλλον. Οὐδεὶς, γνωρίζων τὴν χώραν, δύναται
νὰ ἀμφιβάλλῃ περὶ τούτου.

Ὁ Βασιλεὺς

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν «Πατρίων»

Ὁ κ. Γεωρ. Μαρῖνος, ταμίας τῆς Ἑταιρείας προσήνεγκε τὴν
ἐτησίαν του ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατρίων» συνδρομὴν ἐκ δρ. 300.
Ὁ κ. Ἀθ. Τσερέπης (Δαρίσης) δρ. 30.
Ὁ Δῆμος Κουμεικῶν (Σάμου) δρ. 40.
Ὁ κ. Χρ. Τζουτσούρης δρ. 5.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτι εὐχόμεθα καὶ ἀντευχόμεθα πρὸς πάντας τοὺς
ἀναγνώστας ἡμῶν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κοινῶν πόθων. — Μ. Σ.

Πεῖρα: Ἄ. Ἐὰν ἐδημοσιεύθῃ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν δωρεῶν
Γρ. Μ. Ἀνδρ. Ἀδυνατοῦμεν ν' ἀρνηθῶμεν παρ' ὅλα τὰ
καλύματα. — Ε. Σ. Πάτρας Ἐν προσεχεῖ φύλλῳ θὰ δημοσι-
ῶ ἀπολογισμὸς τοῦ λήξαντος ἔτους, ἐξ οὗ θὰ φανῇ πόσον θλί-
πέδρασαν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς τῶν Πατρίων δυνάμειος
τάστασις. Ἐλπίζωμεν δὲ τὸ ἀρχόμενον θὰ ἐπουλώσῃ τὰς πλ.
Π. Σ. Καίσιον Μ. Ν. Ἰκόνιον Χρ. Σ. Μ.
στῆριον Εὐτ. Β. Ἀδριανούπολιν. Ἀντ.
Ἀγ. Φραγκῖσκον. Ἀπεστάλησαν ζητούμενα.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γενομένης τῆς 118ης κληρώσεως τοῦ ἐκ φρ. 60,000,000 λα-
φόρου δανείου ἐξήχθησαν οἱ ἐξῆς ἀριθμοί.

35.923 κερδίζων φρ. 100.000, 105.508 κερδ. φρ. 10.000, 1
50.453 ἀνὰ 2.500, 83.744, 167.952, 113.897, 32.950
119 ἀνὰ 1000.

Τὰ ποσὰ ταῦτα πληρώνονται τῇ 2/15 Ἰουνίου 1911 εἰς προ-
τικὰ φράγκα, ἐπὶ προσαγωγῇ τῶν οἰκείων τίτλων.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 50,000,000.

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡ. 10,275 000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Ἑλλάδι: Ἐν Πειραιεῖ
τραίς, Σύμφω, Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλῳ καὶ Λα-
Ἐν Κρήτῃ: Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῳ
Τουρκίᾳ: Ἐν Κων/πόλει (Ὑπο/μα ἐν Γαλατῇ μετὰ
κτορείῳ ἐν Σιαμπούλ), Ἀμιοῦ, Τραπεζοῦντι, Κ
σοῦντι, Σμύρῃ, Μερσίνη, Θεσσαλονίκῃ, Σέρραϊς, Κ
λα, Ἐάνθη, Ἰωαννίνοις καὶ Χίῳ. Ἐν Αἰγύπτῳ: Ἐ
λεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Μ
Καῖρῳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky
ραζικίῳ καὶ Μανσούρα, Ἐν Λονδίῳ (Nº 22 Fend
Street), ἐν Δεμειῳ (Κύπρου) καὶ ἐν Χαροῦμ (Σο

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1910
ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Διαθέσιμα:

Ἐν τῷ Ταμείῳ καὶ παρ'			
ἐγχωρίοις Τραπεζαῖς Δρ.	11,460,342.05		
Παρα Τραπεζ. ἐν Εὐρώπῃ			
καὶ Σ)ματα ἐν χαρτ. »	20,521.691,80	Δρ.	31,982
Προεξοφλήσεις καὶ προκαταβολαὶ Γραμματίων »			31,956
Ἡγγυημένοι λογαριασμοί:			
ἐπὶ ἐνεχέρῳ χρεωγρ. Δρ.	59,740.065.78		
» ἐμπ. καὶ ἄλλων ἐγγ. »	58,304,578.40		
» ὑποθήκῃ ἀκινήτων »	10,574,475.10	Δρ.	128.619
Τρέχοντες λ)σμοὶ χρεωστικοὶ »			30,654
Ὁμολογίαι Ἑθνικῶν Δανείων, Διμενικῶν Τα- μείων καὶ ἀνωνόμων Ἑταιριῶν »			14.617
Χρεώγραφα καὶ τοκομερίδια »			9.070
Συμμετοχαὶ εἰς ἐπιχειρήσεις »			3,394
Κτήματα Τραπεζῆς »			4,812
Ἐγκατάστ. καὶ ἐπιπλα Κεντρ. καὶ Ὑποκατ. »			980
		Δρ.	256,082

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Ἑταιρικόν	Δρ.	50,000
Κεφάλαιον τακτικόν Ἀποθεματικόν		5,275
Ἀποθεματικόν Προνοίας		5,000
Καταθέσεις Δρ.	96,197,303,54	
Ταμειωτήριον »	13,611,718.76	Δρ. 109,809
Τρέχοντες λ)σμοὶ πιστωτικοὶ »		32,436
Ὑποκαταστήματα »		5,614
Ἐξωτερικοὶ λ)σμοὶ »		39,103
Προσωρινοὶ λ)σμοὶ καὶ διάφορα »		8,841
	Δρ.	256,082

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
Ζ. Κ. ΜΑΤΣΑΣ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δο-
Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΟ